

המיני מושפעת ממצב פסיכולוגי. אשה מגיעה לאורגזמה בתהליך המכונה ג'ה ליידי כמצב של מתח והרפייה. מתח נוצר כתוצאה מתשוקה מינית, והרפייה סופקו שבא בעקבות המתח מביא אורגזמה לתפוקה. שהתוצאה שלו היא ההנאה פייה. באקט מיני אנוהו יוצרים מתח עד לנקודה שבה הגוף לא מסוגל עוד לעמוד בו, והראש נותן פקודה לשיחרור השרירים וההרפייה.

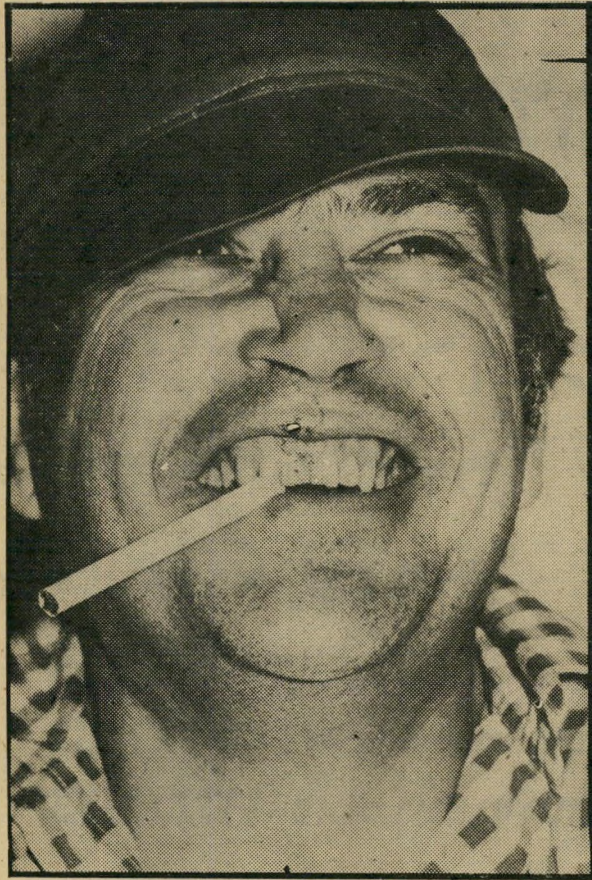
מקריאה בספרים ומנסיוני למדתי ש-לנשים אין תחושה כנרתית, אני יודע שהדגדגן הוא האיבר הרגיש הגורם לג'ה ליידי. אני מיני חזק לאשה. אני מניח שאם הנרתית היה רגיש, נשים לא היו מביינות ילדים לעולם! (מעניין שכשלארי אמר זאת, התרוממה אשתו מהכיסא. כש היא אחוזת הפתעה) נשים מגיעות ל-אורגזמה בעזרת גירוי הדגדגן. הדגדגן הכרחי ליצירת האורגזמה. ברור לי, ש-נשים יכולות להגיע לאורגזמה ללא חדייה. מהמבחינה נפשית מענגת יותר ה-הנאה המינית המושגת עם חדייה. בי-עוד שמבחינה גופנית בלבד, יכולה ה-אשה להגיע לספוק ללא חדייה. זהו ההבדל בין אוננות לבד ובין יחסי מין עם בן-זוג. באוננות עבודת היד מהנה אבל לא כרוכה בה הנאה נפשית. פעם אחת היתה לי חוויה עם אשה שלא רצתה שאחדור לתוכה. אני זוכר בדיוק את הסיבה, אני חושב שהיא אמרה שהיא הפסיקה לקחת גלולות או שהיו אלה ימים לא בטוחים והיא חששה מהריון. לא רציתי להביין זאת. זה לא מצא חן בעיני, ולא פגשתי אותה יותר. היום אני פחות סכסמאניאק. לא בכל גגע מיני אני חייב להגיע לפורקן. לעי-תים יותר קרובות מספק אותנו החיבוק, הנשיקה ומגע הגוף כשאני עם אשה. חומר פורנוגרפי, אביזרי עזר במין ומועדונים לגירוי מיני אכן נפוצים בי-ארצות-הברית. הם הגיעו לשם מהאר-צות הסקנדינביות ומאירופה. אני לא רואה בכך תופעה שלילית. מה רע בכך שתתגרה מהם? אני אוהב סכס, ורואה עצמי כאדם מיני. ההנאה מכל אמצעי הגירוי המלאכותיים נתפסת בעיני בצר-רה חיובית. לדעתי זה אפילו יכול לתי-רום ליחסי מין.

כשחזרתי מווייטנאם, היו לי בעיות הסתגלות בכל תחומי החיים. המין היה רק חלק מהן. שלא הייתי חברותי ומ-החלט לא פרטנר טוב. הייתי סגור ומ-רוכז בעצמי. רציתי רק לקבל מכל אחד ולא לתת מעצמי. באותה תקופה לא ייחסתי חשיבות להנאתה של בת-זוגי, כי העסיקו אותי רק הצרכים של עצמי.

סכס בשבילי היה אז פעולת פולקן פיזי-ולוגית בלבד. קשה לי לומר בדיוק מתי השתנו הערכים שלי, אבל אין לי ספק שקריאת ספרים והצצה בחומר פורנו-גרפי, יחד עם התנסות ממשית במין תרמו לי רבות. בארצות-הברית, החומר הכתוב והמצו-רם הוא נפוץ וקל להשגה. אני חושב

הגבר צריך להיות רגיש ובטוח בעצמו כדי לקבל עובדות חדשות. אותם גברים שמת-עקשים לטעון שהם תמיד הביאו את בנות-זוגם לאורגזמה, "אמיתית", מגינים בחירוף-נפש על עליונותם. "איבר-המין שלי הוא הקובע, ולא הדגדגן שלך" הם טוענים. האמת היא שההנאה שלי מאיבר מין-גברי היא אך ורק חזותית. גבר לא יוכל

רית קיימת רק מילה אחת. גם לאקט החד-י-רה יש כינויים שונים בעוד שהשפה העב-רית דלה במילים. אלה המוכרות לנו הן גסות וחסרות חושניות. שפה עשירה מבי-אה ליותר פתיחות. היא מסייעת ליצירת קומניקציה תוך כדי האקט המיני. הישראלים מבצעים את האקט המיני בשתקה. כמו בולי עץ. אף אחד לא יודע

מנהל-עסקים לארי גרין, באמריקה יש אורגזמה!

פסיכולוגית אורנה יוגב, באמריקה לומדים מין ברמה אוניברסיטאית!

מה עובר על בן זוג. אם היו להם די מילים אז הם לא היו שותקים. צריך ללמוד לעשות אהבה. באמריקה האינפורמציה נרכשת בשיעורים. לא די בהתנסות. יש צורך ללמוד. בארץ זכורים לי שיעורים בחינוך מיני, בהם כל הכיתה היתה מגחכת, בעוד בארצות-הברית לומדים את הנושא ברמה אוניברסיטאית.

להבין זאת. החדייה לנרתית יוצרת גירוי פנימי נעים. בלעדיה אני חשה בחיסרון, אבל לא החיכוך הוא שמביא לאורגזמה. מישחק מיני בדרך אל השיא הוא חלק חשוב. גם הקשר המילולי חשוב ומגרה. השפה האנגלית עשירה יותר, למשל איברי-המין הגברי נקרא פניס, דוק (כמו שמר-ליק), קוק (תרנגול), קריק (קוף), ובעב-רית

שישגן חוברות מין ששימשו ממש כמד-ריכי מין ולאוו דווקא כחומר לגירוי. הפליריבי הוא עיתון שגם היום אני קורא ונהנה מאיכותו. לא יזיק שגם בי-ש-ראל יופץ חומר טוב כזה בין האנשים.

„ההנאה מאבר-מין גברי - חזותית בלבד!“

אורנה יוגב (26) היא יפהפיה מה-ממת. גבוהה, חטובה, מקרינה סכס-ו-חיוניות. הבחורה בעלת המראה ההול-י-וודי בילתה את ארבע השנים האחרונות בין כותלי האוניברסיטה בניו-יורק. היום, עם תואר ראשון בפסיכולוגיה, היא מת-לבטת האם לחזור לניו-יורק או להשלים את לימודי התואר השני בארץ.

בינתיים היא מבילה, בצעירים בחוף ה-ים, ובערב, עד השעות הקטנות, ממסיבה למיסעדה. היא בולטת לעין, ומהווה מוקד לתשומת-לב. לבושה אופנתית, שיערה ה-בלונדי פרוע, היא הלבנת נחשפות בי-חיוך.

אורנה יוגב אומרת:

בכל פעם שאני מגיעה חזרה לארץ, יש לי בעיה עם הגבר הישראלי. הישראלי שובניסט. פה מקובל, למשל, שרק הגבר הוא המחזר. גבר מחזר נרתע מיד. אשה המעזה לחזר אחרי גבר, נמצאת במצב לא נעים. לגברים וגשים ברור שהמתכונת הנכונה היא גבר מחזר — אשה מחוזרת, ואסור לסטות ממנה. הישבע אמר לי בחור משכיל: „את מר-שה לעצמך להתנהג בחופשיות אבל דעי לך שהביתחון העצמי שלך מפריע לגבר הישראלי.“ וגבר אחר אמר לי: „אני לא מתנגד שתנהגי לפי הרגשותי, אבל הבנתי את המסר.“ הוא היה כל כך מבוהל ממני! הגבר הישראלי רוצה שאנהג כפי ש-מקובל, שלא אפר את הכללים. שחס וחללי

גילוי הדגדגן לא מצא חן בעיני גברים שכל חייהם ידעו שהם הקובעים איך האשה צריכה „לגמור“. הם לא רוצים ללמוד.

„הושיעו! איפה הדגדגן?“

שואלת נערה בת 15

פשוט לא נדע אם „זה“ קרה לנו או לא.

בכלל, פיתאום, כשאתה בן 15, אתה מתחבט בשאלות שכבר מומן אינך „מאי-פה באתי“, ו„איך באים ילדים לעולם.“ פיתאום השאלות הרבה יותר קונקרטיות — וזה מגלה לך עד כמה אתה בעצם לא מבין. אני לא רוצה להתקל בהמון אכזבות עד ש...

אולי צריך לשנות משהו בצורת הקי-ניית הידע לילדים קטנים כמוני? אולי, בעצם, רבות הנערות שגיששו וחיפשו בעצמן — ולשווא.

או לעזאזל, איפה הוא?

עד כאן מיכתבה של הנערה. אמרה לי אשה בת 30: „חברה שלי חושבת שהדגדגן שלה מצוי במקום אהר“.

כדאי להבהיר שמיקומו של הדגדגן הוא אצל כל הנשים באותו המקום, אך גדולו שונה מאשה לאשה.

הדגדגן מצוי בחלק הקידמי של הפות (הפות הוא כל האיזור המוקף בשפתיים הגדולות והקטנות). השפתיים הקטנות הן הפנימיות, בעוד שהשפתיים הגדולות הן המגבילות את חצר הפות. במישגש ה-קידמו בין שתי השפתיים הקטנות מצוי הדגדגן. הוא מקביל לפין של הגבר, אלא

בין המיכתבים הרבים שהגיעו לי-עורכת סידרה זו מאז תחילת פיר-סומה, היה מיכתב נוגע-ללב של נערה שזיהתה את עצמה כתלמידה בת 15 מהרצליה ב'.

כותבת חן רון:

הותרם אותי מלאת חרדות לגבי עתיד חיי המין שלי בעקבות סידרת הכתבות על מיסתורי האורגזמה הנשית. אני חושבת שבעייתי היא בעייתן של נערות רבות בגילי, אבל בראש וברא-י-שונה היא שלי.

לאורך כל הכתבות הילתם ושיבחתם את הוד מעלתו הדגדגן החבו לן אי-שם. אני קראתי ושמעתי על ה„גל“ עוד הרבה קודם, אבל רק עכשיו שמתי לב לעובדה שפשוט אינני יודעת היכן הוא נמצא.

זה נשמע מצחיק ומלא בורות אבל... חוסר הנסיון שלי מותיר אותי עם המון שאלות שאין להן תשובה. אני לא רוצה, לא רוצה להתקן מחוסר ידע עד גיל מאוחר!

הבנתי כבר מומן מהי אורגזמה — תיאורטית. פיסית, עד כמה שאני יודעת — לא. חברה שלי בטוחה שכולנו נפסע בשבילי העולם פריג'ידיות, ואולי